

Det er klart jeg synes du skal søke på drømmejobben.

Bare husk at denne uka jobber jeg sent hver kveld, og unge skal på treninger

...Også kommer naboene på middag i kveld, og

fælder møte er i morgen. Også trenger

jeg at du vasker tennisshortsen min,

for jeg skal jo til

Nice med gutta til helgen.

Okin viser hvordan tradisjonelle kjønnsrollemønstre bidrar til et kjønnsdelt arbeidsliv.

For å motvirke de urettferdige sosiale strukturene bør vi jobbe mot en fremtid uten kjønn, skriver Okin (1989, s. 171). På engelsk bruker hun i denne sammenhengen begrepet «gender», som utgjør en kontrast til begrepet «sex». Vi finner ikke et tilsvarende enkelt skille på norsk, men vi kan si at «sex» handler om kjønn forstått som individers biologiske egenskaper, mens «gender» handler om kjønn forstått som sosialt konstruerte roller og forventninger. Idealet om en fremtid uten kjønn dreier seg ut fra dette skillet om å nøytralisere den effekten

tradisjonelle ideer og forestillinger om kjønn har på arbeidsdelingen mellom kvinner og menn. Ifølge Okin er et rettferdig samfunn kjennetegnet ved strukturer og praksiser der biologisk kjønn er like lite relevant som personers øyefarge eller lengde på tærne (Okin, 1989, s. 171). Hun er åpen for at det finnes ulike syn på hva som er gode måter å organisere familie- og samfunnsliv på. Hun understreker også at det bør være mulig å velge en tradisjonell arbeidsdeling mellom kjønnene, om man mener det er det beste eller mest riktige. Men det å holde denne muligheten åpen må ikke komme i veien for reformer som bryter opp de sosiale strukturene som hindrer reell mulighetslikhet for kvinner og menn. Og selv om ingen bør tvinges til å velge en utradisjonell rollefordeling, så er Okin likevel klar på at hun anser en kjønnsløs familiestruktur for å være mest rettferdig (Okin, 1989, s. 183).

Hva må så gjøres for å motvirke betydningen kjønn har for ulikhetene mellom kvinner og menn? Ut over at staten selv må avstå fra å diskriminere mellom kjønn, har Okin flere forslag til politiske tiltak, der mange vil være velkjente. Hun foreslår blant annet permisjonsordninger for kvinner i forbindelse med graviditet og fødsel, og lik rett til permisjon for begge foreldre i tiden etter fødsel. Frem til barna deres er syv år, bør alle arbeidstakere ha rett til fleksibel arbeidstid og tilbud om barnepass den delen av døgnet der begge foreldrene jobber (Okin, 1989, s. 176).

Med henblikk på skoleverket er Okin opptatt av både hvem som har hvilke posisjoner, og hva innholdet i undervisningen er. Så lenge menn dominerer i høyere stillingskategorier, bør hensynet til kjønnsbalanse telle med ved nyansettelser til slike stillinger. I undervisningen bør